

Oponentský posudek diplomní práce

Nilufar Khadimatové

Jazykové rysy moderní hindské povídky v diaspoře

FF UK, ÚJCA 2015, 90 stran

Zvolené téma je bezpochyby zajímavé a dosud málo zpracované. Tomu odpovídá i obtížnost jeho zpracování. Práce je zaměřena na rozbor povídek dvou indických autorek, které tvoří v anglojazyčném prostředí, v tomto případě ve Velké Británii, a píšící hindsky, tedy hindštinou bohatě proloženou anglickými slovy i frázemi. Takových autorů je v současné době tolik, že by byl nesmírně těžké zahrnout jich do diplomní práce více; mohl vzniknout i velmi roztržitý obraz. Snad by bylo vhodné zařadit i některou autorku píšící v USA; jinak však jejich omezení na dvě spisovatelky považuji za racionální.

Práce je rozdělena do pěti kapitol plus závěr. Autorka zařadila na počátek transliterační tabulku a použila mezinárodní vědecký přepis.

V první kapitole jsou přehledně uvedeny rysy diaspory vůbec. Druhá kapitola je věnována indické diaspoře a stručně seznamuje se spisovatelkami, jejichž tvorba je v dalších kapitolách jazykově rozebírána. Třetí kapitola se zabývá fonetikou, hláskovými změnami v prepisech anglických slov, krácením samohlásek i souhlásek. Zde musím zmínit dva malé přehmaty na s. 35; v citátu „par bhaí dekho...“ uvádí autorka krácení samohlásky. Avšak slova „bháí“ a „bhaí“ jsou v hindštině vyslovována různě a mají různé významy. „Bháí“ je bratr, „bhaí“ je též oslovení jako „člověče“ apod., použitelné i pro ženu. Také „Mariyam“ není hindská verze „Mary“, ale muslimské jméno pro Marii ,matku Ježíše. . Vykytuje se v muslimských rodinách často jako jméno ženy.

Těžištěm práce jsou kapitoly 4 a 5, které jsou také nejzajímavější. Kapitola 4 pojednává zejména o hybridní slovo tvorbě anglických slov s hindskými komponenty a o kompozitních slovesech. Zde mám opět připomínku: formy jako „á jáná“ – dorazit, „kar lená“ – udělat si neznamenaají doslova „přicházejíc odejít“ a „dělající vzít“. „Kar“ a „le“ jsou přechodníky ve tvaru kmene, tedy „přišed“ a „udělav.“

V kapitole 5 jde zejména o socio-lingvistickou analýzu. V této kapitole jsou citované věty přeloženy, což by bylo dobré i v kapitole 4. Větám bez kontextu se ovšem dá rozumět tak či onak. V citátu na s. 77 nejde patrně o Adžhilské hodnotící středisko, ale o azylové hodnotící středisko, tedy středisko pro hodnocení žadatelů o azyl. V citátu na s. 78 nejde patrně o „sluchátko se zelenými puntíky“, ale o podlouhlé zelené náušnice ve tvaru slzy. Je pravda, že připojením překladu ke každému citátu by se práce značně rozrostla.

V textu se objevují občas překlepy, méně chyby v interpunkci, občas jazykové a stylistické neobratnosti. Např. na s. 24 „následuje dosažení ve vědě a technologii“, na s. 21 „dokud jejich rodiče jsou podle zákona dosavadní.“ Názvy gramatických pádů zbytečně začínají velkými písmeny.

To jsou ovšem jednotlivé poznámky a připomínky; vcelku je práce přínosná a tvůrčí. Autorka zachovala též naprostou objektivnost ; nehodnotí autory podle jejich často předimenzovaného včleňování anglických frází a vět do textu, ale pouze analyzuje, což je v práci tohoto druhu na místě.

Je zřejmé, že autorka vložila do diplomové práce ohromné množství úsilí a píše možno říci mravenčí. V závěru na s. 86 navrhuje pro další studium prozkoumat sociologické a mezikulturní mluvené styly této zahraniční komunity. Dle mého názoru to lze jenom přivítat.

Navrhuji hodnocení „velmi dobře.“

V Praze 2016-01-20

PhDr. Dagmar Marková CSc